

النصوص الشعرية لهشام طاهر البرزنجي من منظور نظرية الاسترجاع

النصوص الشعرية لهشام طاهر البرزنجي من منظور نظرية الاسترجاع

نرمين محمد حسين

جامعة كرميان / كلية الحاسبات وتكنولوجيا المعلومات / قسم تكنولوجيا المعلومات.

البريد الإلكتروني Email : Narmin.muhammad@garmiam.edu.kr

الكلمات المفتاحية: نظرية التلقي، أفق توقع النص، القارئ، الشعر، هشام طاهر برزنجي.

كيفية اقتباس البحث

حسين ، نرمين محمد ، النصوص الشعرية لهشام طاهر البرزنجي من منظور نظرية الاسترجاع ،مجلة مركز بابل للدراسات الانسانية، كانون الثاني ٢٠٢٦، المجلد: ١٦، العدد: ١ .

هذا البحث من نوع الوصول المفتوح مرخص بموجب رخصة المشاع الإبداعي لحقوق التأليف والنشر (Creative Commons Attribution) تتيح فقط للآخرين تحميل البحث ومشاركته مع الآخرين بشرط نسب العمل الأصلي للمؤلف، ودون القيام بأي تعديل أو استخدامه لأغراض تجارية.

مسجلة في
Registered ROAD

مفهرسة في
Indexed IASJ

The Poetic Texts of Hisham Taher Al-Barzanji from the Perspective of Retrospective Theory

Nermin Muhammad Hussein

University of Kalar / Faculty of Computers and Information Technology /
Department of Information Technology.

Keywords : Reception theory, horizon of textual expectation, reader, poetry, Hisham Taher Barzanji.

How To Cite This Article

Hussein, Nermin Muhammad , The Poetic Texts of Hisham Taher Al-Barzanji from the Perspective of Retrospective Theory, Journal Of Babylon Center For Humanities Studies, January 2026, Volume:16, Issue 1.

This is an open access article under the CC BY-NC-ND license
(<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/>)

[This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International License.](http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

Abstract

There has been considerable debate regarding whether reception theory constitutes a theory, an independent methodology, or a critical activity. This theory is considered a modern approach in literary criticism, placing significant emphasis on the reader and making them central to the decision-making process, based on the belief that the reader finds new meaning in the text and keeps it alive. This theory draws its origins from several other methodologies, particularly hermeneutics and deconstruction, and emerged in the 1960s. Robert Jauss (1921–1997) and Wolfgang Iser (1926–2007) were among its most prominent proponents. While this theory is important in Kurdish studies, research on it is limited, hence the need for this study. The research was conducted using both descriptive and analytical methods. This study aims to analyze the poetic texts of Hisham Tahir Barzinji in light of the principles of this theory. The research consists of an abstract, an introduction, two main sections, a conclusion, and a list of references. The first section addresses the terminology, concepts, definitions, history, and principles of reception

theory, while the second section examines the application of reception theory to the poet's work.

ملخص

دار جدل واسع حول ما إذا كانت نظرية التبنّي نظرية أم منهجاً مستقلاً أم نشاطاً نقدياً. تعد هذه النظرية من النظريات الحديثة في النقد الأدبي، إذ تولي اهتماماً بالغاً للقارئ وتجعله محورياً لاتخاذ القرار، إيماناً بأنها يجد معنى جديداً في النص ويبقيه حياً. وتستند هذه النظرية أصولها من مناهج أخرى عديدة، لا سيما في التأويلية والإلغاءية، وظهرت نظرية التلقي في ستينيات القرن الماضي. وكان روبرت جوس (١٩٢١-١٩٩٧) وفولجانج آيزر (١٩٢٦-٢٠٠٧) أبرز علماء هذه النظرية. وتعتبر هذه النظرية مهمة في البحث الكردي، إلا أن الأبحاث التي أجريت عليها قليلة، لذا ارتئي ضرورة إجراء هذا البحث حول هذا الموضوع. وقد أجري البحث وفقاً للمنهجين الوصفي والتحليلي. وتهدف هذه الدراسة إلى تحليل النصوص الشعرية لهشام طاهر برزنجي في ضوء مبادئ هذه النظرية. يتألف البحث من ملخص، ومقدمة، وقسمين، وخاتمة، وقائمة مصادر. يتناول القسم الأول مصطلحات ومفاهيم وتعريفات وتاريخ ومبادئ نظرية التلقي، بينما يتناول القسم الثاني تطبيق نظرية التلقي في قصائد الشاعر.

دهقه شيعريه كانی (هیشام تاهیر بهرزنجی) لهروانگهی تیوری وهرگرتنهوه

نرمین محمد حسین

زانکۆی گهرمیان/ کۆلیژی کۆمپیوتەر و تەکنەلۆجیای زانیاری/ بەشی IT.

پوخته

تیوری وهرگرتن لهو مشت و مری زۆری لهبارهوه ئه نجام دراوه، كه ئایا تیوره، یاخود میتۆدیکى سه ره به خوێه، یا ن چالاکییه کی ره خه ییه. ئهم تیوره یه کیکه له تیوره نوێیه کانى ره خه ی ئه ده بی، گرنگیه کی زۆر به خوێنه ر ده دات و ده ی کاته چه قى پیراردان، چونکه پێی وایه ئه وه خوێنه ره مانای نوێ له ده ق ده بیژته وه و به زیندووپی ده یه یلێته وه، ئهمه پێچه وانیه به شیک لهو میتۆدانه بوون كه ده قیان ده کرده ناوه ند له شیکاریکردندا، میتۆدی بونیادگه ری له دیارترینیان بوو. ئهم تیوره سه رچاوه ی له چه ندین میتۆدی تر وهرگرتوه. به تایبه ت هێرمینیۆتیکا و هه لوه شان وه گه رایى، تیوری وهرگرتن له شه سته کانى سه ده ی بیستمه و به دیاریکراوی سالی (1967) سه ری هه لداوه. رۆبه رت یاوس (1921_1997) و ۆلگانگ ئایزه ر (1926_2007) له دیارترین زاناکانی ئهم تیوره بوون. ئهم تیوره له زیو توێژینه وه ی کوردیدا جیگه ی بایه خه، به لام که مترین توێژینه وه ی له باره وه ئه نجام دراوه، بۆیه به پێویست زانراوه ئهم توێژینه وه یه له سه ر ئهم بابته ئه نجام بدریت، به پێی میتۆدی وه سفی و شیکاری و بنه مای تیوری وهرگرتن توێژینه وه که ئه نجام دراوه، ئاشکرایه که بۆچونه کان به رفراوانن له زیو کاری ئهم تیوره دا، بۆیه سنوری توێژینه وه که خو ی له بنه مای کاره کانى (یاوس) دا ده بیژته وه. ئامانج له م توێژینه وه یه دا شیکارکردنى ده قه شيعريه کانى (هیشام تاهير بهرزنجی) یه له بهر رۆشنای بنه ماکانى ئهم تیوره. پێکهاته ی توێژینه وه که له پوخته و پێشه کی و دووبه ش و ئه نجام و لیستی سه رچاوه کان پێکهاتوه، به شی یه که م پێکدیت له زاراوه و چه مک و پێناسه و مێژوو و بنه ماکانى تیوری وهرگرتن، هه رچی به شی دووه مه پراکتیزه ی بنه ماکانى تیوری وهرگرتنه له شيعره کانى شاعیردا.

وشه کللییه کان: تیوری وهرگرتن، ئاسۆی چاوه روانی ده ق، خوێنه ر، شيعر، هیشام تاهير بهرزنجی.

پیشہ کی

ئەم توێژینەووەیە، کە بەناوینیشانی (دەقە شیعرییەکانی هیشام تاهیر بەرزنجی لەروانگەیی تیۆری وەرگرتنەووە)یە. ھەواییکە بۆ ڕاقەکردنی دەقە شیعرییەکانی شاعیر بەپێی بنەماکانی تیۆری وەرگرتن، کە خۆی لە گرنگیدان بەخوێنەرەو دەبینێتەو، چونکە تیۆری وەرگرتن یەکیکە لە نوێترین تیۆرەکان کە گرنگی بە تیروانینەکانی خوێنەر دەدات و دەیکانە ناوەندی پیراردان لە شیکردنەووەی دەقە شیعرییەکاندا، لەدیارتین خەسلەت و بنەماکانی ئەم تیۆرە ئاسۆی چاوەروانی خوێنەرە، ئەم چەمکە پشت ئەستورە بە سەرچەمی ئەو زانیاریانەی خوێنەر کە ھەیتەتی لەبارەیی دەقیکەووە و وەکو پێوەریک بەکاری دەھێنێت لە وەرگرتنی دەقیکدا.

ھۆی ھەلبژاردی بابەتەکە: ئەم تیۆرە گرنگی و تاییەتمەندی خۆی ھەیە بۆ خوێنەر و لە ھەمانکاتیدا بۆ دەق، چونکە بەھۆی خوێندنەووە و تیگەیشتنی خوێنەرەو زیندووەتی دەق ڕەدەگەییەنرێت، ئەم تیۆرە ئەگەرچی تیۆریکی نوێیە و گرنگی زۆری ھەیە بۆ خوێندنەووەی دەق، بەلام لە زێو توێژەرانی کورددا کەمتر گرنگی پێدراوە و کاری ئەوتۆی لەسەر ئەنجام نەدراوە، ھەرۆھەا دەقە شیعرییەکانی (هیشام تاهیر) کەم کاری لەسەر کراوە و ھێژای ئەوھە چەندین توێژینەووەی لەبارەووە ئەنجام بدرێت، بۆیە بەپێویستمان زانیووە لەسەر ئەم بابەتە توێژینەووەکە ئەنجام بدرێت.

میتۆدی توێژینەووەکە: لەم توێژینەووەیەدا سود لە میتۆدەکانی وەسفی و شیکاری وەرگیراوە، لەژێر ڕۆشنای تیۆری وەرگرتن دا.

ئامانجی توێژینەووەکە: ئامانجی ئەم توێژینەووەیە ئەوھە کە دەقە شیعرییەکانی (هیشام تاهیر) بخرێتە ژێر تیشکی توێژینەووە لەروانگەیی تیۆری وەرگرتنەووە، بەپێی تیگەیشتنی خۆمان دووبارە خوێندنەوویان بۆ بکەین.

سنوری توێژینەووەکە: سنوری توێژینەووەکە خۆی لە بۆچوونەکانی (یاوس)دا دەبینێتەووە سەبارەت بە گرنگی خوێنەر لە شیکاری دەقدا.

پێکھاتەیی توێژینەووەکە: ئەم توێژینەووە لە پوختە و پێشەکی و دووبەش و ئەنجام پێکھاتووە.

بەشی یەکەم: چەک و زاراوە و بنەما و میژووی تیۆری وەرگرتن.

بەشی دووھەم: دەقە شیعرییەکانی (هیشام تاهیر) لەروانگەیی تیۆری وەرگرتنەووە.

بەشی یەکەم: چەمک و پێناسەیی تیۆری وەرگرتن

١_١_ چەمکی تیۆری وەرگرتن

لهزمانى ئىنگلىزىدا چەمكەكانى (theory Reception) كە بەواتايى (تيۆرى وەرگرتن) و (redear response theory) (2005, Harkin: 410_424) بەواتايى (هاتتە وەلامى خوينەر) بۇ بەکاربراو. ئەم وتارە پروونکردنە وەپەكى مېژوووى بۇ شوپىنى تيۆرى وەلامدانە وەپەكى خوينەر لە توپزىنە وەپەكى ئىنگلىزىدا دەخاتە پروو. نووسەر ئاورپىكى نەسەبانە دەدات لە وەپەكى كە چۆن تيۆرى وەلامدانە وەپەكى خوينەر لە بەشەكانى ئىنگلىزىدا ئاھەنگيان گېراو. يان رەتکارو وەتە و ئەمە چى پېشنيار دەكات سەبارەت بە پەيوەندىيە ناکۆكەكانى نيوان توپزىنە وەپەكى پېكھاتە و لېكۆلېنە وەپەكى ئەدەبى و نيوان لېكۆلېنە وەپەكى پېداگوژى لە ماو وەپەكى دوو سى دەپە رابردودا لە ئەمريکا (پېشوو: ٤١٠_٤٢٥).

لە زمانى عەرەبىدا بەرانبەر بە تيۆرى وەرگرتن چەمكەكانى (نظرية التلقى، نظرية الاستقبال، جمالية التلقى، جمالية التقبل) (حضر، ١٩٩٧: ٢٢) بەکارهێنراو، كە هەموو ئەم چەمکانە جەخت لە گەرنكى خوينەر بۇ تېكستى ئەدەبى دەكەن.

لە زمانى فارسىدا چەمكەكانى (نظره دريافت و نظريه خواننده مدار) (مدرسى، ١٣٩٠) بەکاردهيێرێت، بەرنامەى کارکردنى هەردوو چەمكە بریتين لە گەرنكى دان بەخوينەر.

لە زمانى كوردىدا چەمكەكانى (تيۆرى وەرگر و مېتۆدى وەرگرت و ئىستاتىكاى وەرگر/ وەرگرتن) (مەنتك، ٢٠٢٨: ١٣٩) بەکاردهيێرێت. بۇ بەکاردهيێرێت. ئەم چەمکان باس لە گەرنكى خوينەر دەكەن بۇ دەقى ئەدەبى، بەلام لاپال ئەم چەمکانەدا تيۆرى وەرگرتنىش بەشپۆ وەپەكى گشتى بەکاردهيێرێت.

١_٢_ پێناسە تيۆرى وەرگرتن

تيۆرى وەرگرتن يەكێكە لە تيۆرە نوپپەكانى دەقى ئەدەبى و لە پرۆسەى شىكارى دەقدا خوينەر سەنتەر و ((بەشداری بە خوينەر (وەرگر) دەكات، لە دەرشتن و بەرھەمھێنانى مانادا)) (ئەسوود، ٢٠١٠: ١٥٠). لەروانگەى ئەم تيۆرە وەپەكى خوينەر ئامرازێكە بۇ دۆزىنە وەپەكى واتا لەدەقدا، هەر خوينەرە دەق بەزىندوو دەھيێلێتە وەپەكى واته لەرێگەى خويندە وەپەكى شىكارىکردنە وەپەكى دەكرێت دەقى نوێ بەرھەم بھيێرێت.

لە رێگەى ئەو چەمکانەى كە لەنێو تيۆرى وەرگرتندا بوونيان ھەپە ديسانە وەپەكى پێناسە و ناساندنى ديكە بۇ تيۆرەكە دەكرێت، ديارترين ئەو چەمکانەى كە ئەم تيۆرەى پى پێناسە كراو بریتين لە:

__ ئىستاتىكاى وەرگرتن (تيۆرى داھاتوو).

ئەم چەمکە لەلایەن هانز رۆبیرت یاوس (١٩٢١-١٩٩٧) بەرھەمھاتووە، ئەو باوەڕی وایە: ((بەرھەمە ھونەری و ئەدەبیەکان ناتوانن بەردەوامی بەخۆیان بدەن، ئەگەر ئەگەر کۆمەڵێک وەرگر (خوینەر) نەبێت. بۆیە مێژووی ئەدەب بریتییە لە مێژووی کۆمەڵێک خوینەر، نەک مێژووی کارە (ئەدەبیە) (حسلول، ٢٠١١: ١٣). لێرەدا دەق / تیکست ئەو گرنگییە، کە ھەببوو بەلاوە نراوە و گرنگی بە خوینەر و تێگەیشتنی خوینەر لە شیکردنەوە و بەرھەمھێنانی مانای نوێدا لەبەرچاوەگراوە، بۆیە ئەم تیۆرە زیاتر ((کاری لەگەڵ واتا و دەقی ئەدەبی و ئەرکەکە و ھەلوێستی خوینەر بۆ دەقەکە، لەم تیۆرەدا دەق ناتوانی ناسنامەیی خۆی، بوونی خۆی بدۆزێتەوە تاوەکو خوینەرێک نەبخوینێتەوە)) (مەنتک، ٢٠١٨: ١٤١). تیۆردانەرانی ئەم تیۆرە پروایان وایە کاتیکی خوینەر دەقیکی دەخوینێتەوە دەتوانێت ئیستاتیکا و جوانی دەقەکە دەربخات.

٢-١ _ ئاسۆی چاوەروانی. تیۆری وەرگرتن لەناو خۆیدا چەند چەمکیکی جیاوازی لەخۆگرتووە، لە دیارترینیان، (ئاسۆی چاوەروانی)یە، کەباوەڕی وایە: ((وەرگر، یاخود خوینەری دەق ئاسۆیەکی تایبەتی خۆی ھەیە، کەلەکەبوون و کۆبوونەوەی بیر و زانیاری و بۆچوونی خۆی دروستیان کردووە، ئەم کەلەکەبوونە مەعریفییە بۆ خوینەر وەک پێوەریکی لێ دێت و لەسەر ئەم زەمینە ھەموو کاریکی ئەدەبی وەرەدەگیرێت)) (بەرزنجی، ٢٠٢٤: ١٥). کاتیکی خوینەرەدەقیکی دەخوینێتەوە، یان ئەوەی چاوەروانی لێدەکات بەدەستی دەھێنێت، یاخود لەگەڵ ئاسۆی چاوەروانییدا ناگونجێت و دەتی دەکاتەو، بۆیە ئاسۆی چاوەروانی بەو ناسێنراوە، کە ((زێھنییە خوینەر لەرێگەیەو ھەرمانە راستەکانی خۆی بۆ لێکدانەوەی واتایی دەقی ئەدەبی لەسەر بونیاد دەنێت، دەقی ئەدەبی لە ھەر سەر دەمیکی نوسراوێت گرنگ نییە، بەلکو گرنگ ئەوەیە کاتیکی ئەو دەقە دەناسین، یان دەخوینێتەوە)) (مەنتک، ٢٠١٨: ١٤٢)، یاوس لە شیکردنەوە و ناساندنی ئاسۆی چاوەروانی خوینەردا دەلێت: ((ئاسۆی چاوەروانی خوینەر ئەو چوارچۆیە، کە مانا بەدەق دەبەخشێت)) (Jauss, 1982 : 23).

٢-١ _ مێژووی تیۆری وەرگرتن

ئەدەب بەشیۆھەکی گشتی لەسەر ئەو بنەمایە بەرھەمھاتووە، کە خاوەن (مانا و دەق و نووسەر)ە، کەمتر گرنگی بە خوینەر دراوە لە ھەلسەنگاندنی بەرھەمە ئەدەبیەکاندا، بەلام لە نیووی دووھەمی سەدی بیستەو، گۆرانکاری گەورەیک لە بنەماکانی رەخنەیی ئەدەبیدا ھاتەئاراوە بەتایبەت لەکاتی پەیداوونی (تیۆری وەرگرتن)دا، کە دامەزرێنەرانی سەرەکی (ھانس رۆبیرت یاوس) و (وۆلفگانگ ئیزەر)بوون. بەشیۆھەکی بەرچاوە گرنگیان بەخوینەر دەدا لەخویندەوێ دەق و بەرھەمھێنانی مانای نوێ لە دەق. تیۆری وەرگرتن ((لە تەواوی کارەکانیدا تەماشای ئەدەب وەک پەڕیۆھەکی دیالۆگی نێوان دەق و خوینەر دەکات، نەک وەک

مادهیه کی بیگیان و خاوهن مانایه کی جیگیر. له بهرتهوه، بویه ئه م تیوره ئه ده ب ده خاته ناو مهیدانی پروکار و کرداری خویندنه وه وه، به م شیوازه گۆرانکاری گه وه له ره خنه ی نویدا هاته ئاراهه)). (Iser, 1978, p. 34).

— **هانز روبرت یاوس (Hans Robert Jauss) (١٩٢١_١٩٩٧).** له زانکۆی کۆنستانسی ئەلمانی بوو، له وتاریکیدا له سالی (١٩٦٧)، به ناوینیشانی (Literary History as a Challenge to Literary Theory)، به شیوهیه کی بنه رته ی گۆرانکاری له فکری ره خنه ی رۆژئاوا دا کرد. (یاوس) تیوری وه رگرتنی به ((ستاتیکی وه رگرتن/ تیوری داهاوو ناو ده ئیت، چونکه ئه م میتۆده سه ر و کاری له گه ل واتا و ده قی ئه ده بی و ئه رکه که ی و هه لوێستی خوینهر بو ده قه که هه به (مه تتک، ٢٠١٨: ١٤١). یاوس رۆلی زۆر هه بوو له گرنگی پێدان و هێنانه پێشه وه ی خوینهردا، یاوس پێی وابوو: ((میتۆده کۆنه کانی توێژینه وه ناتوانیت پارسه نکی پێشکه و تنه نوێیه کانی ئه ده ب بن، چونکه ئه مانه ره گه زی وه رگریان له هاوکیشه ی (نوسه ر، ده ق، خوینهر) دا فهرامۆش کردبوو)) (به رزنجی، ٢٠٢٠: ٣٩_٤٠)، له گرنگترین بیرۆکه کانی یاوس رۆلی خوینهر له زیندوو هێشتنه وه و به ره مه پێنای مانابوو بو ده ق. بویه پێی وابوو ((ده ق و خوینهر به به رده وامی له په یوه نیدان و له و په یوه ندییه دا به رده وام مانای نوێ دروستده ئیت)) (Jauss, 1982: 35).

— **وولفگانگ نایزه ر (١٩٢٦_٢٠٠٧)،** په کێکه له مامۆستا کانی زانکۆی کۆنستانس، کۆمه لێک چه مک و زاراوه ی ره خنه یی له شیکارکردن و پرۆسه ی لێکدانه وه ی ده قدا له ئیو تیوره که ی خۆیدا به کاره یناوه، ئاوێته ی کردوو له ئیوان ده ق و خوینهردا، بو تیگه یشتنی نوێ له ده ق.

١_٤_ نایه تمه ندی و بنه مای تیوری وه رگرتن

١_ خویندنه وه و ته ئویل

٢_ **خوینهر.** له تیوری وه رگرتن دا خوینهر به ئامانج ده گیریت و ده کریته سه رمه شقی ده قی ئه ده بی، چونکه ((خوینهر به ره مه می ئه ده بی ده کات به شتیکی کۆنکریتی)) (ئیگلتن، ٢٠١٦: ١٧٧). خوینهر هه میشه هه ولده دات لایه نه شاراوه کانی ناو ده ق ئاشکرا بکات و که لێتیکی له تیگه یشتنی ده قه که پرېکاته وه، به مه ش زانیارییه نه گوتراوه کانی ناوده ق به جیهانی دهروه ی ده قه که ئاشکرا ده کات، خوینهر له هه موو کاریکی ئه ده بیدا ئامانجه، چونکه ((هه موو کاریکی ئه ده بی به ها که ی له پرۆسه ی خویندنه وه دا ده رده که ویت، به هو ی خویندنه وه و له نه نجامی کاریکی ئیوان خوینهر و ده قدا ژیان ده کریت به به ری پیت و وشه مردوو ه کاند)) (قادر، ٢٠٢٢: ١٧). پێویسته خوینهر وه لامدانه وه ی بو ده قه که هه بییت و ناییت ته نها ته ماشاکه ر بییت، ئه مه به و مانایه نییه ((زیره کییه کی له راده به ده ری هه بییت، به لکو ئاگایی و شاره زایی ریساکانی زمان و هونه ری گه ره که))

(به‌رزنجی، ۲۰۲۴: ۱۶۱). خوینەر به‌پێی ئاستی مه‌عریفی و تیگه‌یشتنیان له ده‌ق جیاوازان، بۆیه سی جوړ له خوینەر له دیدی تیورستان و ره‌خه‌گرانی ئەم تیوره‌دا جیا کراوه‌ته‌وه.

أ_ خوینەری ناسایی. ئەم جوړه خوینەرە، ((خوینەریکی میژووویه و سەر به‌خه‌لکه نه‌ک به‌ره‌می ئەده‌بی، واتا خوینەریک نییه له‌ناو به‌ره‌میکی ئەده‌بیدا وێنایه‌ک دروست بکات، بۆیه وێنه‌ی له‌گه‌ل گۆرانی خه‌لک ده‌گۆریت)) (به‌رزنجی، ۲۰۲۴: ۱۶۴)، که‌واتا هه‌یج زیاده‌یه‌ک ناخاته سەر ده‌قه‌که، خوینەریکی نه‌رێنیه‌(قادر، ۲۰۲۲: ۱۷). به‌مه‌ش ده‌ق له ئاستیکی وه‌ستاودا ده‌هێلێته‌وه و ناتوانیت گۆرانکاری و به‌رده‌وامی به‌ده‌قه‌که بدات.

ب_ خوینەری شاراهه. ئەم خوینەرە ((بۆنیکێ له واقیعدا نییه، هه‌یج په‌یوه‌ندییه‌کی به‌ فۆرمیک له فۆرمه‌کانی واقیعیکی دیاریکراوه‌وه نییه، به‌لکو له‌گه‌ل بونیاده‌کانی ده‌ق خۆی ده‌رده‌خات)) (ابراهیم، ۱۹۸۴: ۱۰۱).

ج_ خوینەری ره‌خه‌گر. ئەم خوینەرە ((قسه‌ بۆکراویکی نموونه‌یی ناوه‌کییه‌به‌ناشکرا له ده‌قه‌که‌دا ده‌رده‌که‌وێت و خۆی ده‌نوییت، رۆلی ئەو خوینەرە ده‌بینیت که له توانیایدا به‌ده‌قه‌که رێکبخات و ماناکی به‌رجه‌سته بکات و تا پرۆسه‌ی کو‌تایی نووسین، گفتوگو له‌گه‌ل دانهری ئەبستراکتی (خۆیدا بکات)) (به‌رزنجی، ۲۰۲۴: ۱۶۳). بۆیه ده‌توانیت سەرله‌نوێ ده‌قه‌که به‌ره‌م به‌یێته‌وه. به‌مه‌ش کار ده‌کاته سەر خوینەری (أ_ ب)، رابه‌رانی کو‌نسنان به‌م جوړه خوینەرە ده‌لێن خوینەری به‌ره‌مه‌یین(خه‌لیل، ۲۰۱۷: ۱۸۲).

به‌شی دووهم: ده‌قه‌ شیعریه‌کانی (هه‌شام تاهیر به‌رزنجی) له‌روانگه‌یی تیوری وه‌رگرتنه‌وه

۱_۲_ ناوه‌رۆک

ناوه‌رۆکی ده‌ق په‌یوه‌ندییه‌کی پته‌وی له‌گه‌ل ناوێشانی ده‌قدا هه‌ی، له‌زۆر باردا شاعیران به‌شیوه‌یه‌ک ناوه‌رۆکی ده‌قه‌که داده‌ریژن خوینەرانی توشی سهرسورمان ده‌که‌ن، به‌هۆی ئەوه‌ی ناوه‌رۆکی ده‌قه‌که به‌شیوه‌یه‌ک له‌شیوه‌کان جیاوازییه‌کی زۆری پێوه به‌دی ده‌کریت له‌گه‌ل ناوێشانه‌که‌که. بۆیه کاتیک باس له ناوه‌رۆک ده‌کریت پێویسته له‌سهره‌تاوه باس له ناوێشان بکریت پاشان وابه‌سته‌ی ناوه‌رۆک بکریت. له تیوری وه‌رگرتندا و به‌پێی بۆچونه‌کانی یاس، له‌نێو ئاسۆی چاوه‌روانیدا گرنگییه‌کی زۆر به‌ ناوێشانی ده‌ق دراوه له‌ خویندنه‌وه و شلۆقه‌کردنی ده‌قدا. ناوێشان، له‌روانگه‌ی (رۆمان یاکوپسن)ه‌وه ((سی شیوه‌ی جیاوازی هه‌یه، که ئەوانیش، پروونکردنه‌وه و بیره‌یانه‌وه و به‌هادان)) (adam، ۱۹۸۹: ۳۴) ناوێشانه‌کان له به‌رجه‌سته‌ترین و دیارترین وشه‌ شاراهه‌کانی زیه‌نی

شاعيرن كه له رښگه بڼانه وه ده توان په ي به پښهاته ي فكري شاعير بڼه ين. هر شاعيرنك به پښي هه لومه رج و هو كاري جياواز له وانه كه سايه تي، ميراسي نه ده بي رابردوو، ژينگه، بارودوخي سياسي و كومه لايه تي نه و سهرده مه سود له وشه ي تايه ت وهرده گري ت، نه م ((وشانه هه ريه كه يان ئامازهن بو شتيك، ياخود چه مكيك كه شاعير پښي ئاشنايه.)) (تربيت و قاديكلايي، ١٣٩٧: ٢٢) خوښندنه وه ي جياوازي شاعر، وانا ي جياواز به ديده هښي ت. ناو نيشاني شاعر هاو شيوه ي وشه كليليه كان ده تواني ت به جوړه جه ختكر دنه وه يه ك و پيدا گري ي، وانا و ناو هروكي شاعر پروونبكاته وه. له م حاله ته دا ناو نيشان شتيكي جيا له ده ق ي شاعري نيه و شاعر له واقعا راقه ي ناو نيشانه، هيشام تاهير به رزنجي گرنگيه كي تايه تي به ناو نيشان داوه و كردووني به كليليك بو كردنه وه ي كوډه كان ي ناو ده قه شاعريه كان ي هه روه كو له شاعري (نه هات) ده رده كه وښت.

زستاني هات

به تهنافي سه رماو سولا هه ليواسيم

ره قبوومه وه

هاويني هات

به تلبه ندي دوزه خيكا هه ليواسيم

وشك بوومه وه

پايزي هات

به يډه نكي گه لاي زه ردي كونونيدا

تيپه راندم

به هاري هات

هينده تيژپه ر داي به لامدا

نه مناسيه وه. (به رزنجي، ٢٠٢٤: ٢٧).

كاريك خوښه ريكي ئاسايي ناو نيشاني ده قه كه له گه ل ناو هروكي ده قه كه دا به راورد ده كات، راسته وخو بيري بو نه وه ده چي ت. كه ناو نيشاني ده قه كه (نه هات)، پيوسته نه م ناو نيشانه له ناو هروكي ده قه كه دا بووني هه يي ت، به لام به دي ناكري ت، نه وا ئاسوي چاو هرواني خوښه ر تيكده چي ت، چونكه چاو هرواني پرسيار و وه لام ده كات له نيوان ناو نيشان و ناو هروكي ده قه كه دا، له به رنه وه ي راهاتوه به و شيويه له نوسين، به لام خوښه ريكي شاره زا به دواي ئامازه زمانيه كان ي ناو ده قه كه دا ده گه ري ت و په يوه ستيان

دهكات به ناویشانی دهقه که وه، چونکه هه ندیک وشه له زیو دهقه که دا به دی ده کریت به بیره ینانه وهی ناویشانمان بو پرونده کاته وه، وشه کانی به هار هات، هاوین هات، زستان هات، هاوین هات) وه لامی ئەم پرستانه که له دهقه که دا هاتوو هه ئامازه به نه هاتن ده که ن و ئەو بو چونه ی یاکوپسن پروون ده که نه وه که پیی وایه ناویشان به بیره ینانه وه و پروونکردنه وه و به هادانانه. یاخود له دهقی (ئه و روباره.....) ده لیت:

ئه و روباره

لیوان لیوه له ئه ستره

پیره له گول

سیخناخه له باسی میژوو

له که ناری دانووبه وه

که وتوته ری

له قه ندیلدا... له نگه ده گری

ئه و روباره

به ده مریوه ده که ویته گوله چنی

دیرک و دالی ریگا ده رنی

ئه و روباره

دلۆپیک بوو

وا گه وه بوو

ئه و روباره له ئیستادا

نه مردوو

نه نوستوو

نه وه ستاو

له باوه شی نیشتماندا

وه کو شاخیک

بو چه ند ساتیک راکشاوه. (به رزنجی، ۲۰۲۴: ۲۸).

خوينهريكي ئاسايي كاتيك دهقيكي لهم شيويه بهر ديدهي دهكهويت، ئاسوي چاوهرواني لهگهل ئاسوي دهقهكهده گونجيت، چونكه لهچهندين جيگهده ناونيشانهكه بهدي دهكات، كهواته ئاسوي چاوهرواني خوينهري وهك يهكه، بهلام كاتيك خوينهريكي شارهزا دهقيكي لهم شيويه دهبنيت، ئهوبيره لا گهلاله دهبيت كه ئايه ئهرووبارهي كه له ناونيشاندا هاتوو و له ناوهروكي دهقهكهده رهنگي داوتهوه، بهلام دهكرت ئهزموني تواناي ليكدانهوهي ئهوهي نهبيت، كاتيكيش خوينهريكي رهخنهگر و ليهاتوو به ميژوي كهسايهتبهكان و خويندنهوهي باشي بو ميژوو ههيه، دهتوانيت لهريگهي وشهكاني (كهناري دانوب، قهنديل، بهدهم ريگاوه گولچنين)، بيهستتهوه به كهسايهتبهكي ديارى نيو بزوتنهوهي رزگاري نهتهوهي كوردهوه، كه ئهويش نهوشيروان مستهفايه، لهباريكي ديكهده ئهو مردن و نهوهستان و راكشانهي، به ئهو بهرههم و خزمهتهي لهپاش خوي بهجي هيشتوو هاتا دهكات، ليرهوه بهپي سي خوينهري جياواز، سي تيگهيشتنى جياواز بو دهقهكهكراوه، بويه شيويهك له بهرههمي نوي پيهخسراوه، چونكه سي ئاسوي جياواز مامهلهيان لهگهل كردوو، بهمهش زيندويهتي دهقهكه پاريزراوه، بهلام بهشيويهكي گشتي ئاسوي چاوهرواني خوينهري وهق يهكسان.

٢_٢_ زمانى دهق

زمان ئامرازىكي كاريگه بهدهستى شاعيرانهوه، تاوهكو لهريگهيهوه بيري خويان دهبرين، لهريگهي زمانهوه و بهوشه و رستهي تايهت تهعبير لهناخي شاعير دهكرت، لهزور باردا ياريكردن بهوشه و زاراوهكان توكمهپي و بههيزي دهق دهردهكهويت. ههرلهريگهي زمانهوه تهوموژي و ليلى له واتاي دهقدا دروست دهبيت، چونكه شاعيرن له واتا فرههنگيهكاني وشه لادهن و مانا و دهلايهتي نوي پيدهبهخشن، ليرهده گهمه زمانى روودهات، ((گهمه زمانى يهكيكه لهو گهمانهي كه ماناي جوراوجور به دهق دهبهخشيت، بالادهستى دهقيك بهسهر دهقيكي ديكهده له بالادهستى زماندا بهرجهسته دهبيت)) (عبدوللا، ٢٠٠٨: ١٧٨). شاعيران بهشيويهك زمان بهكار دههينن، كه واتا و دهلالهتي جياواز له مانا شهركيهكه به خوينهري بگهبيهن، بويه بهپي تيگهيشتن و خويندنهوهي دهقهكه مامهلهي لهگهلهدا دهكرت، ئهمهش له ديارترين خهسلهتي تيوري وهركرتن و ئاسوي چاوهرواني خوينهري بهپي تيوره (ياوس).

زمان تهنها ريزكردنى كوملهليك وشه و دهستهواژه نيه، بهلكو جيكهوته و گونچاندنيشى پيوسته، ههر زمانه دهق و نووسهر دهگهيهزيتته لوتكه، لهبهرئهوه نووسهريش تاوهكو دهقي شيعري توكمه و بهپيز بهرههم بهبنيت پيوسته زمانهكه به وشه جوان و واتا دار پرازيتتهوه، كهواواتا ((زمان كوملهليك دهستهواژه نيه، بهلكو كوملهليك پهيوهنديه)) (ميراودهلي، ٢٠٠٨: ٣)، خوينهري بهپي تيگهيشتنى خوي ئهو پهيوهنديانه ريكدخات و

مانا و دهلاله تی نوپی پیده به خشیت، لیره دا خزمه تی به دهقه که کردوه و به زیندووه به تی ده بیلایته وه.

هیشام تاهیر به رزنجی یه کیکه له شاعیر و چیرۆکنووسه نوێخوازه کانی نه ته وهی کورد، به شیوه یه کی جیاواز و توکمه گرنگی به زمانی دهقه کانی خۆی داوه، به شیوه یه ک توانیوه تی واتای نوێ به زاراوه کان بدات و وا له خوێنه ر بکات راییکیشیت بۆ ئیو قولای دهقه کانی، له لایه کی دیکه شه وه زاراوه و دهسته واژه ی نوپی به کاره ی ناوه، شیاوی ئه وه یه له چوارچێوه ی تیۆری وه رگرته وه مامه له له گه ل دهقه کانییدا بکریت، چونکه ئاسۆی په وه روانی خوێنه ران تیک ده شکینیت و ئه و خویندنه وانه ی که بۆ شیعی کلاسیک و ته نانه ت نویش هه یه تی تپی په رینیت. ئه م شیوازه له به کاره ی نانی زمان له لای یو جیکه ی بایه خه، له به رته وه ی پپی وایه خویندنه ران کاتیک ده قیک ده خویندنه وه و زمانی ئاشنانین به زمانی دهقه که ئاسۆی چاوه روانیان تیکده چیت، به به رده وامبوونیش له خویندنه وه ی دهقه که ده کریت یان له گه لی رایین، یاخود ره تی بکه نه وه و نه گونجین له گه لی دا، ئه م جه ده لیه ته به پپی تیۆری یاس ده خرته خانه ی ئاسۆی چاوه روانی له ئاستی زمانی ده قدا، هیشام به رزنجی له شیعی (چه ن چه زه که م زوو بیته وه) دا ده لیت:

بیرت ده که م...

وه کو بیرى حسین بۆ ئاو

وه کورێگای شه وه زه نگێ

بۆ تیلماسکی تیشکی هه تاو

له دوره وه بۆنت ده که م

چه ند چه زه که م...

وه کو مندالی بتخه مه سه رته وقی سه رم

ناو باوه شم

تیرتیر چاوه کانت ماچکه م

تیر تیر شیلهی ده مولیوت بخۆمه وه

چه ند چه زه که م...

له م سه فه ره ناوه خته یه ت زوو بیته وه

ئه م کلپه یه

لهناو دلما كپكه‌يتهوه

ئەم قەتارەى فرمیسكانەم كۆكەیتەوه

ئەم هەناسە ئاگراوییه خنكاوانەم

كۆكەیتەوه

دەرگای مالى چۆل و هوڵم بکەیتەوه

چەند حەزەكەم زوو بێیتەوه (بەرزنجی، ٢٠٢٤: ٢١).

خوێنەری ئەم دەقە بەپێی تیۆری وەرگرتن و بۆجونه‌کانی یاوس لەبارەى ئاسۆرى چاوەروانی و جوۆرى خوێنەرى ئاساییەوه، لەسەرەتا و بەرکەوتنى لەگەڵ زمانی دەقەکەدا دووچارى سەرسورمان دیت بەتایبەت کاتیک خوێنەرى دەقیكى شیعری کلاسیک بێت، چونکە ئەمجۆرە خوێنەرە بە زمانی ئەو دەقە پراهااتوووە کە زمانیکى تێکەڵن لە (عەرەبى و فارسى و تورکى)، بۆیە لێرەدا ئاسۆى چاوەروانى تێکدەشکێنرێت، دەکرێت دەقەکە رەت بکاتەوه و پەسەندى نەکات، لەبەرئەوهى وا تێگەشتوووه، کە دەق دەبێت زمانیکى تۆکمە و تێکەڵ و وشە و زاراوهى قورس و گرانی هەبێت، بەلام ئەم دەقە زمانیکى تەواو ئاسایى و سادەى رۆژانەى بەکارهێناوه، کەچى خوێنەرێکى شارەزا و پراهااتوو بە داهێنانى زمانى پە دەقى نوێ، لەوه تێدەگات کە شاعیر لە بەرھەمھێنانى دەقەکانیدا مامەلەیه‌کى جیاواز دەکات، لەم دەقەدا شاعیر (٦٢) وشەى بەکارهێناوه، لە کۆى ئەم وشانەدا تەنانت یەک وشەى بێگانەى تێدا بەدى ناکرێت، بگرە سەرچەمى وشەکان، وشەى ئاسایى رۆژانەى ناو کۆمەلگەیه، ئەم شیوازە لە بەکارهێنانى زمانى دەق، نەگەشتوووه‌تە ئەو ئاستەى خوێنەر وا هەست بکات کە ناتەواوییه‌ک لە دەقەکەدا هەیه، بەلام خوێنەرێکى پەرخنەگر زیاتر بە زمانى دەقەکەدا رۆدەچێت و وشە و زاراوه‌کان لەیه‌کتر هەڵدەوه‌شێنێتەوه و ئەو وشانەى زیاتر کوردی پەتین و جوانى دەق دەرەخە دەستنیشانده‌کات و ئاسۆى چاوەروانى خۆى پێ فراوانتر دەکات، لەم دەقەدا وشەکانى (شەوه‌زەنگ، تیلماسک، تەوقى سەر، ناوخت)، کوردییه‌کى تەواو پەتین.

خوێنەرى پەرخنەگر، ئەوه دەزانێت کە هیشام تاهیر داهێنەرى ئەم زمانە نیه، بەلکو درێژە پێدەرى ئەو زمانەیه کە گۆران و ھاوریکانى پەیره‌ویانکردوو، گۆرانکاری لەزماندا و بەکارهێنانى وشە و زاراوه‌ى کوردی لەسەردەمى نالى و سال م و کوردی و مەحووییه‌وه ھەر ھەبووه، بەلام بەو شیۆه‌ى ئێستانەبووه، بۆیە خوێنەرێک لەنیوان ئەو دووقوئاغەدا توشى سەرسورمان دەبێت، شاعیرانى کلاسیک زیاتر داهێنانیان لە زمانى دەقدا کردوو، بەلام شاعیرانى نوێ و هیشام تاهیریش لەو چوارچۆیه‌دا زمانى شیعری کلاسیکیان تێپەراندوو و داهێنانیان تێدا کردوو، ئەم داهێنانە

به‌شیکه له ئاسۆی چاوهروانی و پێوه‌ری داهێنانی دهق، به‌رده‌وامی دان به‌م شیوازی زمانه ئاسۆی چاوهروانی دهق به‌سه‌ر خوێنه‌ردا زالدیه‌یت و دهق به‌زیندووی ده‌می‌نیه‌وه. یاخود له‌ شیعر (که‌سیک وا له‌ ژووره‌که‌مدا) دا ده‌لێت:

که‌سیک وا له‌ ژووره‌که‌مدا

ره‌نگی

له‌ره‌نگی ئاو ده‌چی

تینی له‌ هی هه‌تاو ده‌چی

بوونی له‌ هی گولاو ده‌چی

لیوانلیوه له‌ ژووره‌که‌م

هه‌رچه‌ند نه‌که‌م

له‌ تیربوونی ئوخه‌ی ناکه‌م

ناچار نه‌بم

سینه‌م شه‌قکه‌م

دل له‌ دیلێتی ده‌ری‌نم (به‌رزنجی: ۱۳۷)

ئه‌گه‌ر سه‌رنج له‌م ده‌قه‌ی شاعیر بده‌ین ئه‌وا ده‌بینین تێکشکاندنێ ئاسۆی چاوهروانی خوێنه‌ر به‌پله‌ی یه‌که‌م له‌ زمانی ده‌قه‌که‌یه‌، به‌به‌راوردکردنی به‌ده‌قیکی کلاسیکی، چونکه‌ زمان له‌ ده‌قه کلاسیکیه‌کاندا زیاتر زمانێکی تیکه‌ل بووه له‌ وشه و زاراوه‌ی بیانی، گه‌رچی له‌لایه‌ن هه‌ندیک له‌ شاعیرانی کلاسیکیه‌وه هه‌ولێ ئه‌وه دراوه که زیاتر به‌ره‌و تاراوه‌یه‌ک کوردییانه‌ پروات، بۆنموونه له‌لای نالی که ده‌لێت:

ته‌بعی شه‌که‌ر باری من کوردی ئه‌گه‌ر ئینشا ده‌کا

ئیمتیحانی خۆیه مه‌قسوودی له‌عه‌مده‌ن واده‌کا (موده‌ریس، ۱۳۸۷: ۱۰۲).

کاتیکی خوێنه‌ریکی ئاسایی و راهاتوو به‌ زمانێکی له‌م شیوه‌یه‌، راسته‌وخۆ ئاسۆی چاوهروانی له‌گه‌ل ئاسۆی ده‌قه‌که‌دا یه‌کده‌گره‌وه و پێی هه‌زم ده‌کری، به‌لام کاتیکی نالی ده‌لێت به‌مه‌به‌ست گه‌راومه‌ته‌وه سه‌ر زمانی کوردی و به‌کارهێنانی زمانی کوردی له‌ ده‌قه‌کانمدا، ئه‌وه لای خوێنه‌ر دروست ده‌ییت که نالی پێشتر له‌م زمانه تێکه‌لتری به‌کارهێناوه، که‌چی به‌هۆی ئه‌وه‌ی که له‌م دێره‌شدا چه‌ندین زاراوه‌ی فارسی و عه‌ره‌بی به‌دی ده‌که‌ن، هێشتا ئاسۆی چاوهروانی خوێنه‌ر/ وهرگر تیک

نەشکێنراوه، بەلام کاتێک هەمان خۆنەر دەقەکەى هیشام تاهیر بێن، ئەوا ئاسۆى چاوهروانیان تێکەدەشکێنرێت و ئاسان نییه بە زووی ئاسۆى چاوهروانى خۆى بگۆرێت، بەلام بەهۆى بەردەوامى بەهۆى بەکارهێنانى ئەم شیوه زمانه له لای شاعیرانى نوێ و هاوچەرخ و بەرزنجیش له نێوانیاندا خۆنەر خۆى له گەل زمانى دەقەکەدا دەگونجێنرێت. بەمەش ئاسۆى دەق بەسەر ئاسۆى خۆنەردا سەرەدەکەوێت.

بەرزنجى بەزمانىکى تەواو کوردی پەتێ دەقەکەى بونیادناوه، بەشیوهیهکی جیاواز له دەقەکانى پێشووی شاعیرانى پێشخۆى، بەشیوهیهک که تەنها یەک وشەى بیانیشى تێدا بەکارهێناوه، هەرۆهەا وشەکانى (تین، گولاو، لیوانلیو) کوردییەکی تەواو پەتین، لێرەدا سادەى زمانى دەقەکە ئاسۆى خۆنەر تێک دەشکێنرێت، ئەوەى خۆنەر چاوهروانى دەقەکە دەکات بەدى نایەت، چونکە بەم زمانه سادەیه پرانهاتوو، ئەمە بۆ خۆنەرێکی ئاسایی، بەلام خۆنەری شارەزا دەتوانێت بەئاسانى پەى بە نەینى بەکارهێنانى ئەم شیوازه له بەکارهێنانى زمان ببات و کۆدەکانى لێکبداتەوه، هەرچى خۆنەری دەخنەگریشه، ئاستى زمانه که لێکداتەوه و بەراوردی بەدەقەکانى پێشو و له گەل دەقەکانى ئێستادا دەکات، لایەنى داهێنانى زمانى دەبینێتەوه، لەم پرێگەیهوه بەردەوامى و زیندووپیەتى دەقەکە دینێتە ئاراه، بەهۆى ئەم جوهره خۆنەرەوه دەتوانین واتای دیکە له دەقەکە دەرهبێنرێت و خۆبندەوهى نوێى بۆ بکریت.

٤_٢_ تۆپۆگرافى دەق

بەپێى قوناغه جیاوازهکانى دەقى شیعەر، گۆرانکاری له شیوازی دەرشتنى دەق له سەر پانتایی پرووی لاپەرەکاندا دراوه، ئەم زاراوهیه یۆنانییه و ((لێکدراوی دوو وشەیه که (topos) به مانای شوێن دێت و (graphic) به مانای شیواز و پرێگەى وهسفکردن دێت، تۆپۆگرافیا به واتای وهسفکردن یاخود گوزارشتکردن یان وێنەى وردى (دەقاو دەق)ى شوێنێک دێت)) (نېهان، ٢٠٠٨: ١٣٢). ئەم زاراوهیه لهسەرەتادا بۆ زانستى جوگرافیا بهکارهێنراوه (طفیلی، ٢٠٠٢: ٥٤٨). بەلام له رهخنهى ئەدەبیدا به ((شیعری وێنەیی pictorial poetry، یان شیعری کۆنکریتی concrete poetry، لهزمانى عەرەبى و زمانه ئوروپییەکاندا گەلێک ناوی دیکەشیان لى ناوه وهك: الشعر المرئی، البصرى، التشکيلی، المجسد، الکترونى الصورى، به ئوروپیش (calligrame, imagist visual, optic, spatialsed)) (پیربال، ٢٠٠٥: ١٠٥). بەپێى ئاڕەزو و مەبەستى دەقنووس، ئەم شیوازه له دەرشتنى دەقى شیعریدا دەرکریت.

ئاشکرایه که دەقى شیعری کلاسیکی که له (غەزەل و قەسیدە و هتد) پێکدێت. بەم شیوازهى خواڕهوه بونیاتنراوه.

ياخود بهم شيوهيه

بهلام ئەم شیوازە لە شیعرى نوێ و هاوچەرخ دا گۆرانکاری بەسەردا
هات و بەپێى سەلیقە و لێهاتووێ شاعیران وشە و دەستەواژە و
رستەکان، لەسەر پانتایی لاپەرەکان دەنەخشێنران، ئەمەش بەدوو شیواز
بوو، شیوێهێکیان بەپێى تۆپۆگرافیاىەکی دیاریکراو بوو، ئەوى دیکەشیان
شیوێهێ تاییەت، ئەوێ یەكەمیان پێنج پرووێهێ تاییەت و دیاریکراوى
هەبوو ئەوانیش تۆپۆگرافیاى (پێپێلێکەنەپێ) (پەژەپێ)، وێنەپێ، ستوونپێ،
قوچەکی، شیوێهێ ئەندازەپێ، هەلوەشاو، بەلام تۆپۆگرافیاى تاییەت،
بەپێى سەلیقەى شاعیر گۆرانکاری تێدا کراو و بەشیوێهێکی تاییەت
وشە و رستەکان لەسەر سپیاپەتێ پرووێهێکاندا نەخشێنراو، بەپێى
تیۆرەى یاوس، ئەم شیوازە گۆرانکارییە لە شیوێهێ دەرشتنێ داقدا، ئاسۆی
چاوەروانی دەق تێکدەشکێنرێت، خوێنەرانی توشی گەران بۆ مەبەست و
دەلالەتەکانی پێش ئەم شیوێهێ لە بونیاتنە دەکات، لێرەو و بەپێى تیۆری
یاوس، لەلایەن خوێنەرەنەو و واتای نوێ لەدەق بەرھەم دێت، لەھەمانکاتدا
دەقەکەش بەزیندووی دەھێلێتەو.

هیشام بەرزنجی لە تەواى دیوانەکەیدا تەنھا فۆرمی هەلوەشاو
بەدی دەکێت ئەویش تەنھا یەك دەقی هەیه، پرووێهێ و فۆرمەکانی
دیکەى تۆپۆگرافیا لە دیوانەکەیدا بەدی ناکێت، بەلام تۆپۆگرافیاى شیوێهێ
تاییەتێ هەیه و بەروونی هەستى پێدەکێت، شیوێهێ تاییەت مەبەست
لەو دەقەنەیه بەپێى مەبەستى شاعیر خال، و بۆشایی و هتد، لەزێوان
وشەکاندا دادەنرێت، بەلام ئەمە بەو مانایەنێ، کە تەنھا تاییەت یێت بە
هیشام تاهیر، چونکە شاعیرانی دیکەى نوێخواز و هاوچەرخ پەیرەویان
لەم شیوێهێ کردووە، نەك تەنھا تاییەت یێت بە بەرزنجی. تۆپۆگرافیا
تاییەتەنە و لە خوێنەر دەکات زیاتر بۆ ناو قولای دەقەکە شۆر بێتەو و
بەدواى مەبەستە شاراوێهێکانی پشت ئەم بەکارھێنانەدا بگەرێت، واتا و
مەبەستى نوێ لە دەقەکە پەرھەم بھێنێت بەپێى تێگەشتنێ خوێ
(خوێنەر)، هەر ئەمەشە خەسلەتێکی دیاری تیۆری وەرگرتنە، بەرزنجی لە
شیعرى (گل) دا دەلێت:

خەمێک دەرونى

هێناوێتە

کۆل

قورسه

وهك پولا

گهرمه

وهك سكل

هميشه دهستی له مالمدايه

مه گهر دايمالئ له گهر دنم

گل (به رزنجي، ٢٠٢٤: ١٢٧)

شيوازي نووسيني ئهم دهقه بههوي ليكترازاني وشهكاني
رسته كانه وه، شيويههكي ههلوهشاوهي ههيه، كاتيک خوينهر چاوي بهم
شيوه نووسينهيه دهق رانههاتوه و بهرديه بکهوئت، به دهقيكي نامو و
نوي ته ماشاي دهکات، له سه ره تاي بهرکه و تنيه وه له گهل دهقه که دا دهکريت
ره تي بکاته وه و په سه ندي نهکات، به لام به تيپه ربووني کات دهقه که
جيگه خوي له بير و هزري خوينهر دا دهکاته وه و ئاسوي چاوهرواني
خوينهر دهگوريت. توپوگرافيا ته نها بهم رووبه ره وه نه وه ستاوه و چه ندين
جوري ديهي ههيه، له دهقه کاني به رزنجيدا ته نها ئهم شيويه به دي
دهکريت، به لام له ناو دهقه کاني ديهيدا شيويه ديهي ههيه و به لام
به شيويه پچر پچر، واتا ته وای دهقه که له سه ر رووبه ريکي تايهت
نه نو سراوه بويه ناچه چوارچيوه رووبه ري توپوگرافيا وه.

رووبه ري توپوگرافياي شيويه تايهت له به شيکي زوري دهقه کاني
به رزنجيدا به دي دهکريت، به پيي مه به ستي شاعير ره مز و نيشانه ي
له نيوان وشه کان و رسته کان و کو تايي رسته کانا به دي دهکريت، که ئهمه
بو خوينه ريکي ئاسايي و شاره زاي دهقه کلاسيکيه کان سهخت و دژوار
بووه بو تيگه يشتنيکي باش له ناوه روکي دهقه که. به رزنجي له دهقي
(برينيکي ميژوويي) دا دهليت:

وه ره با ئه و بناره بو چه ند ساتئ ولاتمان بي ..

په نجه کانت ..

بخه ره سه ر کوني شمشالي بريني هاودامانم

با داگيرسي ..

بلئ به _ با _ با ژيکاني لي هه لژه ني (به رزنجي، ٢٠٢٤: ٨٩).

يا خود له شيعري (گفتوگو يهک) دا دهليت:

-- ئه‌ی هه‌یاسه

له‌ دیوه‌خان پاشاکاندا چ‌ یاسه‌؟

+ باس نه‌ماوه‌ نه‌کری..

به‌لام کوا جاری؟

که‌سیک هه‌بی و ده‌م هه‌لینی..

بلی دۆینی هه‌زاری..

به‌زه‌بر و زۆر

ماله‌که‌یان پی گواسته‌وه‌

له‌ شاریکه‌وه‌ بۆ شاری.. (به‌رزنجی، ۲۰۲۴: ۷۹).

شیوه‌ی ده‌ره‌وه‌ی ده‌قه‌که‌ ته‌واو جیاوازه‌ له‌ ده‌قه‌ کلاسیکیه‌کان، ئه‌مه‌ ئاسۆی چاوه‌روانی خوینه‌ریکی ئاسایی تیک ده‌شکێنیت، به‌وه‌ی که‌ پێشتر ده‌قێکی له‌م شیوه‌یه‌ی نه‌بینیوه‌ که‌ خالبه‌نییه‌کی له‌م شیوه‌یه‌ی بۆکراییت، ته‌نانه‌ت له‌ هه‌ندێوک شیعری نوێشدا به‌م شیوه‌یه‌ نه‌بووه‌ که‌ (ـ، +، ..) له‌ سه‌ره‌تا و ناوه‌راستی ده‌قه‌که‌دا داگیریت، دیاره‌ مه‌به‌ستی چاگیر له‌ دانانی ئه‌و ره‌مزان به‌مه‌به‌سته‌ و خوینه‌ری لێی تیناگات بۆیه‌ راسته‌وخۆ ده‌قێکی له‌م شیوه‌یه‌ له‌ لایه‌ن خوینه‌ری ئاساییه‌وه‌ ره‌تده‌کێتته‌وه‌، لێره‌وه‌ ئاسۆی ده‌ق به‌سه‌ر ئاسۆی چاوه‌روانی خوینه‌ردا سه‌رده‌که‌ویت، به‌لام به‌پێی تێپه‌ربوونی کات و شاره‌زابوون و پراها‌تنی خوینه‌ری به‌م جو‌ره‌ ده‌قانه‌ ورده‌ ورده‌ ئاسۆی ده‌ق زال ده‌ییت و خوینه‌ری هه‌زمی ده‌کات و پێی قه‌بول ده‌ییت، به‌پێی توێری وه‌رگرتن و له‌زیو بنه‌ماکانی بیروباوه‌ره‌کانی یاس دا ئه‌م ده‌قه‌ به‌ ده‌قێکی زیندو و کاریگه‌ر داده‌نریت.

له‌ ده‌قه‌ شیعریه‌کانی به‌رزنجیدا شیعری له‌م شیوه‌یه‌ به‌زۆری به‌دی ده‌کێت، به‌لام له‌ شیوه‌ی رووبه‌ره‌ بنه‌ره‌تییه‌کانی توپوگرافیدا ته‌نها شیوه‌ی هه‌له‌واشه‌ به‌دی ده‌کێت، له‌ هه‌ندێک ده‌قدا سپیایی سه‌ر رووبه‌ره‌کان زیاتره‌ له‌ ره‌شایی سه‌ر رووبه‌ره‌کاندا به‌مه‌ش شیوه‌یه‌کی نوێیه‌ له‌ بونیاتنانی ده‌ق و ئاسۆی چاوه‌روانی خوینه‌ری تێده‌په‌رێنیت، چونکه‌ خوینه‌ری به‌و شیوه‌یه‌ پراها‌تووه‌ که‌ ره‌شایی زیاتر ییت له‌ سپیایه‌تی، به‌تایبه‌ت خوینه‌رانی ده‌قه‌ کلاسیکیه‌کان.

ئه‌نجام

له‌ کۆتاییدا گه‌یشته‌وین به‌ چه‌ند ئه‌نجامیک له‌ گه‌رنگترینیان:--

– تيوري وەرگرتن، تيوريکی نوێه، گرنگی به دهق ده دا به پێی تێگه یشتنی وەرگر، خوینەر، تیوريکی کو نه، چونکه له سه ره تاي ده ركه وتنی ده قه وه، وەرگريشی هه بووه، به لام نه وهی جياوازی ئهم دوو بۆچوونه ده کات تاي به تمه ندي دا هینره نه ی ده قه، که ئاسوی چاوهروانی خوینەر ده گۆریت.

– تيوري وەرگرتن له ته وای کاره کانی دا بۆچونی خوینهری لا گرنگه و ده یکاته ناوه ندي لیکۆلینه وه کانی، بۆیه پێی وایه ده ق به یی خوینەر ه یچ نه. ئهم تيوره پێی وایه خویندنه وه جياوازه کانی ده ق به دیه ینهری ئیستانیکا و به ره مدي ده قه.

– ئاسوی چاوهروانی خوینەر، یاس دا هینره که یه تی و ده کريت و ه کو پيوهری دا هینان له ده قدا ته ماشا بکريت.

– له ئاسوی چاوهروانیدا له زور باردا گرنگی کات له به رچاو ده گیریت.

– له نيو ئاسوی چاوهروانیدا نوسه ران له بونیادی قه که که دا خوینەر/ وەرگر توشی شوک و نائوميدي ده که ن، به هو ی نه وهی که خوینەر له ناو نیشانی ده قه وه تا وه کو کو تایی ده ق چاوهروانی شتي که که چی به ده ستي نا هینیت.

– توپوگرافيا ی ده ق له ته وای ده قه شيعريه کانی شاعیردا روه ريکی فراوانی دا گیر کردوه به شیوه یی تاي به ت، به لام به شیوه ی بنه رته تی توپوگرافيا، ته نها یه ک ده قی هه لوه شا وه به دی ده کريت، هه رچی شیوه ی تاي به ته ته وای دیوانه که ی دا پو شیوه، به مه ش ئاسوی خوینهری تیکدا وه.

– زمانی ده قه کانی شاعیر زمانێکی ته واو کورديی په تيه و به مه ش خوینهری را هاتوی به زمانی تیکه ل له عه ره بی و فارسی و کوردی تپه راندوه و ئاسوی خوینهری توشی شوک کردوه.

– له دیوانی به رزنجیدا چه ندين ده قی شيعری هه یه که ئاماژه مان بۆ کردوه خویندنه وهی خياواز و ه رده گریت و ده کريت به پێی تيوري وەرگرتن و ئاسوی چاوهروانی خوینەر مامه له یان له گه لدا بکريت.

سه رچا وه کان

کوردي به کان

– ئه سه وه، نه وزاد ئه حمه د (٢٠١٥)، فه ره هنگی زا را وه کانی ئه ده ب و زانسته مرو فایه تيه کان، چاپی یه که م، ناوه ندي غه زه لنوس بۆ چاپ و بلا و کردنه وه.

– ئیگل تون، تیری (٢٠١٦) تيوري ئه ده بی، وەرگیران: عه تا قه ره داغی، چاپی یه که م، ناوه ندي بلا و کردنه وهی ئه ندي شه، چاپخانه ی تاران، ته ران.

_ بهرزنجی، د. عهلی تاهیر(۲۰۲۰)، ئاسۆی دهق، چاپی یه کهم، چاپخانهی ئیفا بو چاپ وریکلام، سلیمانی.

_ پیربال، فرهاد(۲۰۲۱)، ریبازه ئه ده بییه کان، چاپی چوارهم، چاپخانهی تاران، تاران.

_ خلیل، ئیبراهیم مه حمود(۲۰۱۷)، ره خنه ی ئه ده بی نو، له لاسایکردنه وه وه بوه لوه شانه وه گه رای، چاپی یه کهم، اپخانهی کارو، کهرکوک.

_ بهرزنجی، د. عهلی تاهیر و عه بدوللا تاهیر(۲۰۲۴) کلیدان فرههنگی ئه ده ب و ره خنه، چاپی یه کهم، چاپخانهی سه ردهم، سلیمانی.

_ مه نتک، حه مه (۲۰۱۸) میتوده کانی ره خنه ی ئه ده بی، ره خنه ی ئه ده بی له پرووی تیورییه وه، چاپی یه کهم، نوسینگه ی ته فسیر بو چاپ و بلاوکردنه وه.

_ عه بدوللا، عه بدولمه لیب(۲۰۰۸)، شه ری زمان له پیناو ته ئویلکردنی ده قدا، چاپی یه کهم، چاپخانهی کارو، کهرکوک.

_ میراوده لی، عومه ر(۲۰۰۸)، زمانی دهق، چاپی یه کهم، چاپخانهی وه زاره تی رو شنبیری، هه ولیر.

نامه ئه کادیمییه کان

_ قادر، محه مه د عه باس(۲۰۲۲)، تیوری وه رگرتن و ره خنه ی شیعی کوردی، نامه ی دکتورا، زانکوی سلیمانی، کۆلیجی زمان، به شی کوردی.

_ قادر، ربین خلیل، سیمای ره خنه ی زانستی له ره خنه ی ئه ده بی کوردیدا، ره خنه ی شیعی کوردی(نامه زانکوییه کان ۲۰۰۱-۲۰۱۰)، نامه ی ماسته ر، زانکوی سه لاهه دین، کۆلیژی پهروه ده. هه ولیر.

عه ره بییه کان

_ حضر، ماظم عوده (۱۹۹۷)، الأصول المعرفية انظرية التلقى، دار الشروق للنشر والتوزيع، عمان، الأردن.

_ ابراهیم، نبیلة(۱۹۸۴)، القارئ فی النص(نظرية التأثير و الاتصال)، مجلة فصول، عدد ۱، القاهرة.

_ مزروق، د. الشریف(۲۰۲۱)، نظرية التلقى وأطروحاته، مجلة النص، جامعة أم البواقي المجلد ۷، العدد ۱، الجزائر.

- _ الطفيلي، د. حمد (٢٠٠٢)، معجم المصطلحات الجغرافية، الطبعة الثانية، المؤسسة الجامعية للدراسات للنشر والتوزيع، بدون مكان للطبع.
- _ نبهان، يحيى محمد (٢٠٠٨)، مصطلحات الجغرافيا الطبيعية و الفلكية و السياسية، داريافا العلمية للنشر والتوزيع، بدون مكان للطبع.
- _ الصكر، حاتم (١٩٩٨)، ترويض النص، نشر الهيئة المصرية العامة للكتاب، مصر.
- _ صالح، بشرى موسى (٢٠٠١)، نظرية التلقى أصول... وتطبيقات، الطبعة الأولى، الناشر المركز الثقافي العربي، الدار البيضاء، المغرب.
- _ هونيم، فليپ و كوليش، استيل (٢٠٠٢)، الظاهراتية، ترجمة: حسن الطالب، مجلة علامات، العدد (١٧)، مغرب.

فارسيه كان

- _ تربيت، ساره و قاديكلایي، محمد عنایتی (١٣٩٧)، نگاهي به کارکرد/ نقش ساختاری عنوان شعر در شعر معاصر (با بررسی مقایسه ای اشعار فروغ و سپهری)، فصلنامه تخصصی سبک شناسی نظم و نثر فارسی (بهار ادب) علمی-پژوهشی، سال یازدهم - شماره چهارم-زمستان، شماره پیاپی ٤٢.

ئینگلیزیه كان

- _ Adam, J-M. (1989). Pour lire le poème. Paris: Deboeck- Duculot.
- _ Harkin, P. (2005) "The Reception of Reader-Response Theory." College Composition and Communication.
- _ Iser, W. (1978). *The Act of Reading: A Theory of Aesthetic Response*. Baltimore: Johns Hopkins University Press, pp. 25-78.
- _ Jauss, H.R. (1982). *Toward an Aesthetic of Reception*. Minneapolis: University of Minnesota Press, pp. 23-40.

Sarjakan
Kurdikan

- _ Easoud, Nawzad Ehmadi (2015), Fahrenji Zarawakani Ehdib and Zanstiah Marjvayetihkan, Jabi Khem, Nawandi Ghazlanous Then and there.
- _ Ethan, Terry (2016) This book is published in Arabic: Atta Qordaghi, Jabi, Nawi, and others. Chapkhani Taran, Tehran.
- _ Barzanji, Dr. Ali Tahir (2020), Easi Daq, Chapi, Chap Khan, Chap and Kalam, Soleimani.
- _ Pirbak, Farhad (2021), Ebaza Edibikan, Chapi Chawarim, Chapkhani Taran, Taran.

_ Khalil, Ibrahim Mahmoud (2017), "He betrayed my friend Noah", "Why don't I say anything about him, how about him, and what I think about him", next to this, Abkhany Karach, Kirkuk.

_ Barzanji, Dr. Ali Taher and Abdoula Taher (2024) Chapkhani Sardoum, Soleimani.

_ Mentak, H.M. (2018) My friend's betrayal, my friend's betrayal to me, next to you, Nosingy interpretation in Arabic and English.

_ Abdoulama, Abdoulaib (2008), What a long time ago we had a modern Kurdish interpretation, What is the name of God, Kara, Kirkuk.

_ Mirawidly, Omar (2008), My Time, How to Write, My Ministry of Shenbare, Holler.

Academic name

_ Qadir, Mohamed Abbas (2022), Writing and writing Kurdish poetry, grow a doctorate, Zanki Soleimani, Kaliji Zaman, Kurdish language.

_ Qadir, Bin Khalil, Simai Khan of Zhansti, The Book of Kurdish Poetry (Name of Zankani, 2001-2010), Name of Master, Zanki Sahidin, Keywords. Howler.

Arabic

_ Hadhar, Mazem Odeh (1997), The Cognitive Principles, The Theory of Reception, Dar Al-Shorouk for Publishing and Distribution, Amman, Jordan.

_ Ibrahim, Nabila (1984), The Reader in the Text (Theory of Influence and Communication), Fosoul Magazine, No. 1, Cairo. _ Mazrouk, Dr. Al-Sharif (2021), Reception Theory and its Theses, Al-Nass Journal, University of Umm Al-Bawaki, Volume 7, Issue 1, Algeria.

_ Al-Tufaili, Dr. Hamad (2002), Dictionary of Geographical Terms, Second Edition, University Foundation for Studies for Publishing and Distribution, no place of publication.

_ Nabhan, Yahya Muhammad (2008), Terms of Physical, Astronomical, and Political Geography, Daryaafa Scientific Publishing and Distribution, no place of publication.

_ Al-Sakr, Hatem (1998), Taming the Text, Egyptian General Book Organization, Egypt.

_ Saleh, Bushra Musa (2001), Reception Theory: Origins and Applications, First Edition, Arab Cultural Center, Casablanca, Morocco.

_ Honema, Philip and Collish, Estelle (2002), Phenomenology, translated by Hassan Al-Talib, Alamat Journal, Issue 17, Morocco.

Persian

_ Tarbiat, Sarah and Qadiklayi, Muhammad Enayati (1397), Nahi Bah Karkard/Sakhtari inscription, the title of poetry in contemporary poetry (with parsi, i.e., poetry of Frug and Sehri), a specialized chapter on the language of Persian prose and prose (Bahar). Literature) Scientific-Pzhuhshi, Sal Yazdhum - Shaharam-Zamistan, Shaharam-Piapi 42.

English

Adam, J-M. (1989). Pour lire le poème. Paris: Deboeck- Duculot.

_ Harkin, P.(2005) "The Reception of Reader-Response Theory." College Composition and Communication.

- _ Iser, W. (1978). *The Act of Reading: A Theory of Aesthetic Response*. Baltimore: Johns Hopkins University Press, pp. 25–78.
- _ Jauss, H.R. (1982). *Toward an Aesthetic of Reception*. Minneapolis: University of Minnesota Press, pp. 23–40.

